PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXVI — Nr. 1045 (6479) — 4 PAGINI 30 BANI — Miercuri 7 octombrie 1970

ÎN OPTIMILE DE FINALĂ ALE CUPELOR EUROPENE

Steaua Roșie Belgrad – U. T. A. (C. C. E.)

și

P. S. V. Eindhoven (Olanda) – STEAUA (Cupa Cupelor)

Citiți în pag. a 4-a tragerile la sorți pentru optimile de finală ale cupelor europene.

ÎN VEDEREA MECIULUI DE FOTBAL CU FINLANDA

IERI LA SNAGOV, PRIMUL ANTRENAMENT AL TRICOLORILOR

● Reintîlnire neașteptată cu Em. Dembrovschi ● Dumitru și Tătaru, cot la cot cu ceilalți ● Lucescu despre contra-candidatul său, Florian Dumitrescu

Un trio de tehnicieni! Dumitrache-Tătaru-Dobrin

Ieri la Snagov. Cumpăna amiezii. În vila ce găzduiește lotul național de fotbal, o singură prezență: programul zilei. De aci aflăm că la această oră lotul se află la masă. Nu ne surîde postura de oaspete nepoftit, dar timpul nu adastă, așa că riscăm intrarea în sala de mese. Și o primă surpriză: Emerich Dembrovschi! Cum și de unde a apărut aci băcăuanul, care nici măcar nu și-a făcut reintrarea în formația sa de club?

Ne răspunde prof. Angelo Niculescu: *„Dembrovschi și-a reluat antrenamentele, de o săptămînă, la Dinamo Bacău. A fost convocat la București pentru a nu fi desprins de ambianța și cerințele lotului reprezentativ și pentru a-l readuce mai repede în condiție de joc, sub supravegherea doctorului Tomescu care l-a operat. După cum evoluează, se pare că timpul de readaptare va fi mult scurtat"*. Aceasta să însemne că Dembrovschi are șanse să joace contra Finlandei? *„Nu, includerea sa în lot vizează doar perspective. Una apropiată, însă!"*.

Alături de dr. Tomescu și de antrenorul A. Niculescu i-am urmărit pe Dumitru și Tătaru, ale căror recente accidente din campionat i-au trecut în rîndul incerților. Dumitru, nu se deosebea prin nimic de ceilalți, iar Tătaru, care începuse antrenamentul cu un bandaj la genunchi, l-a lepădat curînd. *„Era un bandaj cu rol psihologic: centură de siguranță..."*, precizează, glumind, medicul lotului. Care este, totuși, starea sănătății jucătorilor? *„La controlul medical efectuat pe îndelete, în cursul dimineții*, ne spune dr. Tomescu, *am constatat că o bună parte dintre selecționabili nu sînt complet recuperați. Probele complexe la care i-am supus mi-au arătat că Răducanu, Dinu, Lupescu, Nunweiller, Vigu, Dumitrache, Dumitrescu*

Paul SLAVESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

Ne vorbește antrenorul Olavi Laaksonen

Printre fotbaliștii finlandezi înaintea sosirii lor la București

AZI LA PRAGA: CEHOSLOVACIA — FINLANDA, DEBUT ÎN CUPA EUROPEI, GRUPA I

PRAGA, 6 (prin telex, de la trimisul nostru special).

După zilele cu ploaie și burniță, cerul s-a înseninat și un soare strălucitor a uscat în mare parte terenul inundat de apă al stadionului Sparta, unde azi, cu începere de la ora 18 (ora locală), irlandezul William Mc. O'Neil va fluiera începutul meciului dintre Cehoslovacia și Finlanda, din cadrul campionatului european. Întîrziați cu 14 ore din cauza capriciilor vremii, finlandezii au sosit la Praga în după-amiaza zilei de marți. I-am întîlnit imediat după sosire în holul hotelului Park, unde, foarte amabili, solii fotbalului din țara celor 1 000 de lacuri ne-au răspuns la cîteva întrebări.

Președintele Federației finlandeze de fotbal, **OSMO P. KARRTUNEN** a transmis, anticipat, înaintea sosirii la București a delegației pe care o conduce, un călduros salut sportivilor români.

„Această întîlnire de fotbal româno-finlandeză — a spus dl. Karrtunen — **constituie un eveniment important pentru iubitorii de fotbal din țările noastre. Doresc ca aceste întîlniri să fie continuate, atît de echipele noastre naționale cît și de formațiile de club. Noi, finlandezii, sîntem primii interesați de cultivarea legăturilor cu țările avansate în fotbal".**

Din delegația finlandeză fac parte și cîțiva ziariști. Printre aceștia se află și trimisul special al ziarului „Helsingin Sanomat", Voitto Sulander, care ne-a spus: **„Sînt fericit că voi revedea**

Ion OCHSENFELD

(Continuare în pag. a 4-a)

Respectul datorat adversarului

Noțiunea se cere mereu discutată. Din păcate, mereu... Cu tot ce s-a spus și s-a scris despre **„fair-play"**, în cuvinte unse cu miere sau presărate cu piper, noțiunea a rămas totuși pentru mulți străină, goală de conținutul ei atît de omenesc. De aceea, revine iarăși în actualitate, pentru aceste, de nedorit, motive apare cu obstinență în primul plan al preocupărilor tuturor celor ce iubesc sportul.

Pentru că sportul, ca orice latură a vieții noastre sociale, înglobează structural „fair-play"-ul, ca un deziderat absolut al său. Să ne gîndim, în acest sens, numai la sporturile în care competitorii, animați de ambiție, dominați de o normală dorință de afirmare, vin direct în contact fizic, luptînd fiecare să-și valorifice talentul si pregătirea. Mai mult. În rugby și în hocheiul pe gheață, sporturi prin excelență bărbătești — deocamdată, cel puțin... — valoarea fizică, forța în ultima instanță (ridicată la rangul de virtute competițională prin înseși textele regulamentare) constituie o componentă de bază în edificarea victoriilor. Și, curios, accidentele în hochei sau rugby nu sînt nici mai multe și nici mai grave decît cele din fotbal sau handbal, sporturi ce excelează în ultimul timp prin abundența durităților și a accidentărilor. Ceea ce înseamnă, paradoxal, că tocmai acolo unde ne-am aștepta la o mai frecventă repetare a penibilelor scene, cînd un sportiv este ajutat să-și revină după o dură ciocnire cu un adversar, incidentele sînt mai rare. De ce?

Pentru că noțiunea de „fair-play" nu are doar o valoare în sine, reprezentînd un moment de culme sau un gest aparte prin noblețea lui. În hochei și în rugby **„fair-play"-ul este un element component al educației timpurii a sportivilor**, care învață de la cea mai fragedă vîrstă că **demnitatea sportivă începe prin respectul datorat adversarului.** Numai așa îngăduința regulamentară nu transformă placajul sau bodychek-ul în arme de violentare a unui partener de întrecere. Altfel nici n-ar fi posibil să se desfășoare partide de rugby cu un om cuicat pe balon în picioarele adversarilor și nici jocuri de hochei unde crosele sau lamele patinelor ar putea face adevărate ravagii.

Iată ce trebuie să învățăm pe tinerii jucători de fotbal sau de handbal la lecțiile — dacă ele se țin... — despre „fair-play". A fi „fair" nu este doar o poză și nici consecința unui gest singular și spectaculos. A fi „fair" înseamnă mult mai mult...

Călin ANTONESCU

DARURI DE TOAMNĂ PENTRU CEI MAI MICI SPORTIVI

UN NOU TEREN DE TENIS INAUGURAT LA BAZA SPORTIVĂ A „CUTEZĂTORILOR"

Toamna aceasta se arată deosebit de bogată în daruri pentru micuții iubitori de tenis de la Palatul Pionierilor. Alături de frumoasele terenuri cu zgură roșie, umbrite de castanii parcului, pitoresc și primitor, au apărut în aceste zile alte dreptunghiuri întretăiate de linii, purtînd culoare vineție. Este o platformă de antrenament și un nou teren de joc, construit din bitum. Pe acestea, cei peste o sută de pionieri, primiți în secția de tenis a „Cutezătorilor", își vor putea prelungi activitatea pînă tîrziu în anotimpul rece.

Luni, către ora prînzului, a avut loc inaugurarea noilor terenuri. O adevărată sărbătoare pentru micuții tenismani, care au primit vizita unor oaspeți de seamă. Lovitura de începere a fost dată de însăși racheta nr. 1 a tenisului românesc, maestrul emerit al sportului *Ilie Năstase*. Da, oricît ar părea de curios, Iliuță a fost pe teren... E drept, în costum de stradă, fiindcă piciorul drept accidentat nu-i permite, din nefericire, să îmbrace încă echipamentul de întrecere. Dar, el a schimbat cîteva mingi — de pe loc — cu coechipierul său *Sever Dron*, proaspătul laureat al „internaționalelor".

Au mai fost alături, fostul nostru campion *Ion Țiriac* și celebrul jucător maghiar *Istvan Gulyas*, ca și alți participanți la recentele campionate internaționale de tenis ale României. Cu toții au avut cuvinte de laudă pentru frumoasa bază sportivă a pionierilor, făcînd sugestii prețioase celor ce au în grijă pregătirea acestora, harnicii antrenori *Tudorel Bădin* și *Enrico Modiano*.

După „pseudo-partida" inaugurală dintre ași, a fost rîndul gazdelor să ne arate ceva din măiestria lor, de curînd căpătată. Au jucat micuții „cutezători" și loviturile voinice de mingi trimise peste fileu ne-au convins că avem de a face cu campioni în devenire. Să reamintim că în rîndul tenismanilor pionieri se află o serie întreagă de cîștigători ai „naționalelor" de juniori și categoria a II-a, cum sînt *Doina Ionescu, Mihaela Dimitriu, Cristian Fețeanu* și alții.

Rd. V.

DERBYUL PERFORMERELOR!

Etapă completă în divizia A la rugby

În mijlocul săptămînii, o etapă completă — a 3-a în divizia A de rugby.

Din cuprinsul ei, două jocuri rețin în mod special atenția. În primul rînd, cel de la Iași în care se vor întîlni performerele ultimei etape, Politehnica, învingătoarea nescontată a dinamoviștilor bucureșteni și Universitatea Timișoara, cîștigătoare în fața echipei campioane, Grivița Roșie. În condițiile în care ambele echipe au dovedit recent că sînt excelent pregătite (după un start în competiție care nu anticipa aceasta), un pronostic este greu de dat.

Cel de-al doilea meci interesant al etapei este programat în Capitală. Este vorba de partida Constructorul-Dinamo. În perspectivă un meci de uzură, de mare risipă de energie, în care ambele echipe vor face eforturi pentru a-și îmbunătăți situația în clasament, Constructorul ocupînd ultimul loc, în timp ce Dinamo se află pe locul 7. În mod normal Dinamo nu poate pierde.

Tot în Capitală, pe teren propriu, Grivița Roșie va primi replica Rapidului într-un meci în care antrenorul Viorel Moraru speră să nu aibă nici un fel de probleme.

Iată și celelalte partide ale etapei: *Știința Petroșani — Rulmentul Bîrlad, Farul Constanța — Agronomia Cluj* și *C.S.M. Sibiu — Steaua*. Cu excepția ultimului joc, echipele gazde pornesc favorite.

La patinoarul artificial acoperit funcționează de cîteva zile cursurile de inițiere pentru copii. În fotografie: instructoarea Ana Rață, cu grupa ei de viitori artiști ai gheții

Foto: B. GABRIED

Trei mari campioni ai rachetei — Ilie Năstase, Istvan Gulyas și Ion Țiriac — în mijlocul pionierilor

Foto: N. DRAGOȘ

LOTUL TRĂGĂTORILOR ROMÂNI PENTRU C.M. DE TIR DE LA PHOENIX-ARIZONA

După cum se știe, între 18 și 26 octombrie, la Phoenix—Arizona (S.U.A.) va avea loc ediția jubiliară (a 40-a) a campionatelor mondiale de tir de toate genurile de arme. La competiția supremă care se desfășoară o dată la patru ani vor fi prezenți și trăgători români. Iată lotul reprezentativ alcătuit de biroul federației noastre de specialitate în ultima sa ședință: *Petre Șandor, Ștefan Tamaș, Marin Ferecatu, Gheorghe Vasilescu, Ștefan Caban, Virgil Atanasiu, Marcel Roșca, Ion Tripșa, Dan Iuga, Lucian Giușcă, Ion Dumitrescu* și *Gheorghe Sencovici*, antrenori fiind ing. *Petre Cișmigiu* și *Ștefan Petrescu*.

Țintașii români urmează să părăsească sîmbătă Bucureștiul, îndreptîndu-se spre Phoenix, capitala statului Arizona.

SPAȚIUL SPORTULUI CLUJEAN ÎNTRE STATISTICI ȘI REALITĂȚI

Orice discuție ce are drept obiect „capacitatea de cuprindere a bazelor sportive clujene" stîrnește zîmbete căci, cu toate investițiile importante făcute de către stat în domeniul construcțiilor sportive din municipiul Cluj (circa 100 de milioane de lei, în ultimul deceniu), spațiile afectate acestei activități rămîn încă insuficiente.

„Complexul sportiv clujean (sală de 2 700 de locuri și piscină olimpică cu 800 de locuri) și Stadionul Municipal (27 000 de locuri) — generoasele investiții făcute la Cluj — încearcă să satisfacă, în principal, cerințele sportului de performanță, precizează tovarășul Nicolae Mureșan, președintele C.J.E.F.S. Cluj. **Dar, dincolo de divizionarele A și B, în perimetrul orașului nostru există o întreagă «armată» de echipe angajate în campionatele județene, municipale, universitare, școlare și uzinale, care duc o adevărată luptă pentru un spațiu de pregătire și de joc. Tot aici trebuie adăugate multiplele solicitări ale programelor de învățămînt (școlare și universitare), Clujul înglobînd circa 18 000 de elevi și 16 000 de studenți."**

„ATELIERELE" DE SĂNĂTATE

Să vedem, așadar, care sînt — în afara bazelor „gigant" — spațiile sportului clujean și cum sînt ele exploatate: terenuri de fotbal, cu pistă pentru atletism și tribune — unu (Clujana); utilizează Dermata (div. C), Carbochim, Libertatea, Metalul roșu (campionat județean) și 12 echipe din campionatele uzinale. Terenuri simple de fotbal: 11, dintre care 7 foarte degradate din cauza maximei utilizări; utilizează: 37 de echipe angajate în campionatul municipal și 80 de echipe din campionatul școlar. Săli de gimnastică: 33, din care 22 improvizate; din celelalte 11, numai una este construcție nouă, adecvată; servesc cele 36 de licee și școli. Terenuri pentru jocuri: 36.

„Activitatea de masă și, în special, educația fizică nu se pot asigura, cifric, decît în proporție de 30—40 la sută, comentează prof. Ion Lorinczi, vicepreședinte al C.J.E.F.S. Cluj, revăzînd statistica. **Foarte mulți elevi rămîn, astfel, neșcolarizați. E un fapt trist că, în construcția noilor școli, unde, pe bună dreptate, se prevăd laboratoare și ateliere de lucru, se omit „atelierele" pentru sănătatea copiilor".**

CHIRIA ȘI NEAJUNSURILE EI

Să vedem, însă, cum reușesc să se descurce în activitatea lor cele 7 cluburi sportive clujene, cele 57 de asociații, cele două școli sportive independente, liceul cu program de educație fizică și cele peste 40 de unități școlare.

Am făcut primul popas la clubul cooperației meșteșugărești Voința, unitate constituită la 1 martie 1970 și lipsită de orice bază sportivă. Activitatea de pregătire și reprezentare și-o realizează prin intermediul I.E.A.B.S. — Cluj și al altor unități sportive din oraș. Dar... **„Chiriile sînt mult prea mari** — apreciază vicepreședintele clubului, Eugen Fervinczi —, **numai bazinul costîndu-ne 70 000 de lei anual, deși nu-l utilizăm, în orele de pregătire, decît cuplați cu altă echipă din oraș. Lipsiți de orice zestre, trebuie să batem la mai multe uși și nu toate ni se deschid. Cum se întîmplă acum cu Recordul, asociație care nu ne acceptă în popicăria ei. Activitatea celor 4 600 de membri n-o putem satisface cu chirii; am tot cerut un teren, dar..."**

Nu s-a găsit, încă, așa cum nu s-a găsit nici pentru Medicina Iași, atunci cînd Romarta Cluj (!) a înghițit baza sportivă

Nușa MUȘCELEANU-DEMIAN

(Continuare în pag. a 3-a)

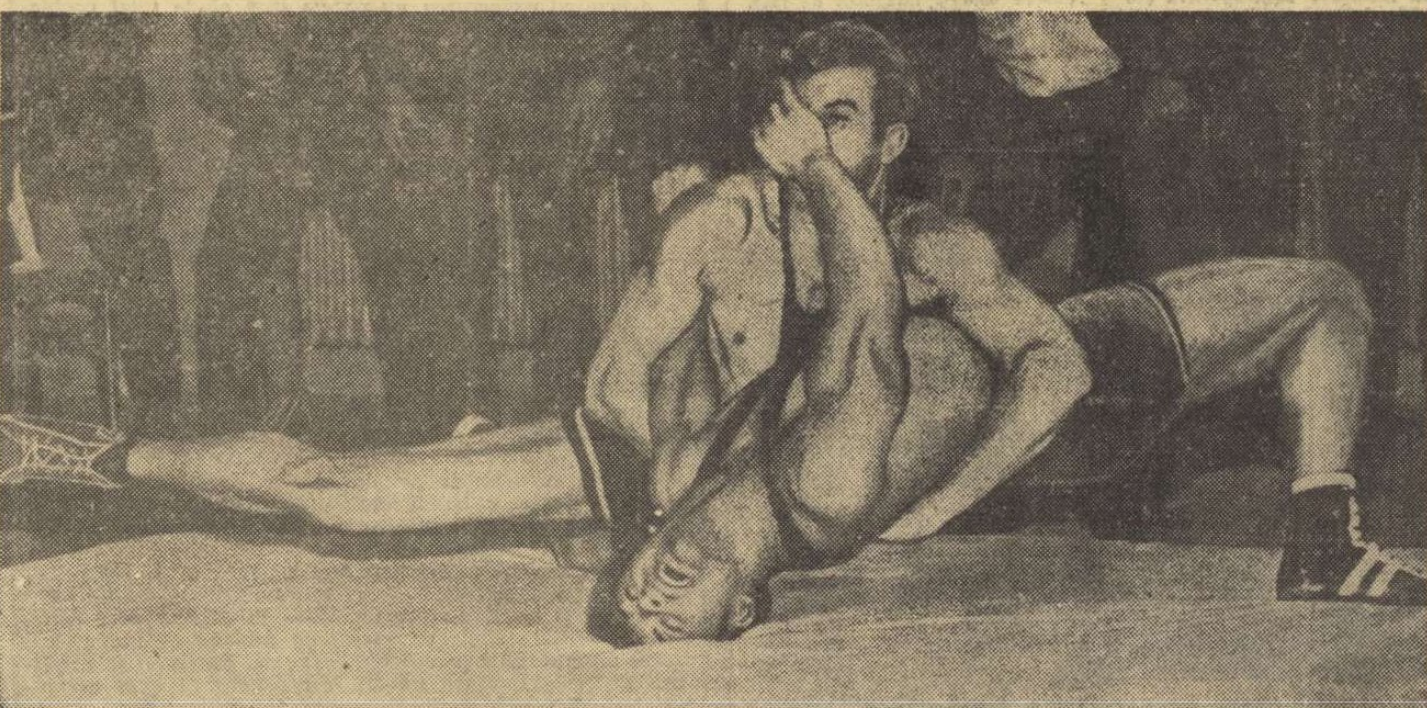
Blocnotes

Handbalul — de unde și numele — și-a ales-o ca instrument de joacă.

Mina — instrument unic care, rînd pe rînd, primește și dă, rănește și mîngîie, hrănește, jură, bate tactul, citește la orbi, vorbește la muți. Mina — instrument unic care poate fi ciocan sau port-drapel, cleşte sau alfabet, jongleur sau catapultă. Mina — instrument unic, care merită poeme semnate Paul Valéry.

La fotbal, joc de picior — de unde și numele — numai portarul are voie să folosească mina. Probabil că pentru a crea simetria, portarul echipei naționale de handbal (Penu) dă cu piciorul (în adversari). Urîtă simetrie.

VICTOR BANCIULESCU

În sala de sport a Liceului nr. 1 din Oradea au avut loc duminică pasionante întreceri de lupte greco-romane, prilejuite de ultima etapă a „zonelor". Iată o imagine realizată de fotoreporterul orădean ȘTEFAN VILIDAR: Iosif Moka (Metalul Marghita) forțează tușul, iar adversarul său, Dumitru Paina (Crișul) se apără cu îndîrjire. În minutul 2 însă Moka va rupe „podul" lui Paina

(Citiți în pag. a 3-a, la rubrică, alte aspecte de la confruntările „zonelor").